KALEIDOSCOPE

St. johns hss kavalangad

little KITE

Table of Contents

മാതൃസ്നേഹം....................5
പ്രകൃതി സംരക്ഷണത്തിന്റെ ആവ ശ്യകത സമകാലികയുഗത്തിൽ....................8
DRAWINGS....................10
പ്രളയം....................11
മലയാളം പഴംചൊല്ലുകൾ....................12
DRAWINGS....................14
കാട്ടിലെ രാജാവ്....................15
പുഞ്ചിരി....................18
കാളയും തവളയും....................19
DRAWINGS....................20
കവിതരചന....................21
അമ്മ....................22
നാടൻപാട്ട്....................23
DRAWINGS....................25
മഞ്ഞക്കിളിയുടെ കൂട്....................26
അവഗണിക്കപ്പെട◌ുന്ന മാതൃസ്നേഹം....................27
DRAWINGS....................29
പുള്ളിക്കുപ്പായം....................30
DRAWINGS....................32
മാന്ത്രിക കണ്ണാടി....................33
അമ്മ....................35
പ്രകൃതി സംരക്ഷണത്തിന്റെആവശ്യകത സമകാലിനയുഗത്തിൽ....................37
DRAWINGS....................39
പ്രളയം....................41
മാതൃസ്നേഹം....................43

പാവം അനിയത്തി പ്രാവ്

Sona Biju

പണ്ട് പണ്ട് ഒരു കാട്ടിൽ ഒരു അനിയത്തി പ്രാവും ചേട്ടത്തി പ്രാവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചേട്ടത്തി പ്രാവ് മഹാ ദുഷ്ട ആയിരുന്നു അനിയത്തി പ്രാവിനെ മിക്കപ്പോഴും ഉപദ്രവിക്കും .കിട്ടുന്ന ആഹത്തിൽ വലിയ പങ്ക് എപ്പോഴും ഏട്ടത്തി പ്രാവ് എടുക്കും പാവം അനിയത്തി ഒരാവ ചേട്ടത്തി പ്രാവ് എന്ത് ചെയ്താലും അനിയത്തി പ്രാവ് ഒന്നും മിണ്ടില്ല. എല്ലാം സഹിച്ച മിണ്ടാതിരിക്കും അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം അവർ തീറ്റ തേടി നടക്കുമ്പോൾ അവര്ക് കുറെ പയറുമണികൾ കിട്ടി ചേട്ടത്തി പാവ് പറഞ്ഞു ഇവിടെ ഇഷ്ടം പോലെ പയറുമണികൾ ഉണ്ട് മുഴുവൻ കൊത്തിയെടുത്തോ നമുക് ഏത് കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വാര്ത്ത തിന്നാം. അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ സഞ്ചി നിറഞ്ഞു വേഗം വാ നമുക് ഇനി കൂട്ടിലേക് പോകാം അങ്ങനെ അവർ കൂട്ടിലെത്തി. ചേട്ടത്തി പ്രാവ് അനിയത്തി പ്രവോട്ടിനോട് പറഞ്ഞു ധാ ഈ നാഴി നിറയെ പയറുമാനോകൾ ഉണ്ട് ഒരെണ്ണം പോലും നീ കട്ടുതിന്നരുത് ഏളു വേഗം വാര്ത്ത വെക്ക് ഞാൻ ഒന്ന് പുറത്തു പോയിട്ട് വരം. ഞാൻ വന്നിട്ട് പയർ അളന്നു നോക്കും അങ്ങനെ ചേട്ടത്തി പുറത്തു പോയി വരും മുൻപ് അനിയത്തി പ്രാവ് പയറുമാനോകൾ വറത്തു വെച്ച് ചേട്ടത്തി അനിയത്തി പ്രാവിനോട് പറഞ്ഞു

അനിയത്തി നീ പയർ വറുത്തോ അനിയത്തി പ്രാവ് വറുത്തു ചേടത്തി ഏതാ മുഴുവനും ഉണ്ട് ഒരെണ്ണം പോലും ഞാൻ എടുത്തില്ല നിന്നെ എനിക്ക് അത്ര വിശ്വാസം പോരാ എന്ന് ചേട്ടത്തി പറഞ്ഞു നീ അളവ് പത്രം എങ്ങോട്ടെടുക് ചേട്ടത്തി അളന്നു നോക്കിയപ്പോൾ കുറച്ചു കുറഞ്ഞു എടീ കള്ളി നീയെന്നെ പറ്റിച്ചല്ലേ പയര് നീ കട്ട് തിന്നല്ലേ എന്ന് ചേട്ടത്തി ചോദിച്ചു അയ്യോ എല്ലാ ചേട്ടത്തി ഞാൻ ഒരു മണി പയറ് പോലും എടുത്തിട്ടില്ല എന്ന് അനിയത്തി പറഞ്ഞു കള്ളി നീ നുണ പറയുന്നോ എന്ന് ചേട്ടത്തി പറഞ്ഞു അങ്ങനെ ചേട്ടത്തി പ്രാവ് അനിയത്തി പ്രാവിനെ കൊത്തി കൊത്തി കൊന്നു എന്നെ പറ്റിച്ചത് ഏതാണ് ശിക്ഷ എന്ന് ചേട്ടത്തി പറഞ്ഞു കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു പ്രദേശത്തു പയറുകൾ കിടക്കുന്നത് കണ്ടു കൊള്ളയടിച്ചു ഏത് മൊത്തം തിന്നണം എന്ന് ചേട്ടത്തി മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു അങ്ങനെ എല്ലാം എടുത്ത് കൂട്ടിലേക് വന്നു കൂട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ ചേട്ടത്തി വിചാരിച്ചു ഒന്ന് അളന്നു നോകാം എന്ന് കൃത്യം ഒരു നാഴി ഉണ്ടായിരുന്നു അങ്ങനെ ആ പയറുമണി വറുത്തു കഴിഞ്ഞ ഒന്നുകൂടെ അളന്നു നോകാം എന്ന് വിചാരിച്ചു ചേട്ടത്തി അളന്നു കഴിഞ്ഞ് ഇതെങ്ങനെ പറ്റി അയ്യോ പയറ് വറുക്കുമ്പോൾ കുറഞ്ഞു പോകുമെന്ന് എനിക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു അയ്യോ ഞാൻ എന്റെ അനിയത്തിയെ വെറുതെ കൊത്തി കൊന്നല്ലോ അങ്ങനെ ചേട്ടത്തി എല്ലാം തട്ടിത്തെറുപ്പിച് കൂട്ടിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോയി

മാതൃസ്നേഹം _

ആരാണ് 'അമ്മ ... നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും അതികം സ്ഥാനം നമ്മുടെ അമ്മയാക്കണ്. മകൾക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം ജീവൻവരെ കളയാൻ തയ്യറാണ് നമ്മുടെ അമ്മമാർ അതുപോലെ ഒരമ്മയാണ് ഈ കഥയിൽ ഉള്ളത് ഒറ്റമകനണ് തന്റെ കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമാണി പോലെ നോക്കിവളർത്തിയ അവനു വേണ്ടി സ്വന്തം ജീവൻ കൊടുത്ത് അമ്മ ഒരു നാട്ടിൽ ജാനകി എന്ന പേരുള്ള ഒരമ്മയും സുധി എന്ന അവരുടെ മകനും ജീവിച്ചിരുന്നു സുധിയുടെ ചെറുപത്തിൽ തന്നെ അച്ചൻ മരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ വളരെ സ്നേഹത്തിൽ ആയിരുന്നു വളർത്തിയത് . വളരെ മിടുക്കനായിരുന്നു സുധി. പഠനത്തിലും കായികത്തിലും മിടുകനായിരുന്നു . ഫുട്ബോൾ ആയിരുന്നു ഇഷ്ട്ടവിനോതം. സ്കൂളിൽ മികച്ച കല്പന്ത് കാളികാരനായിരുന്നു ഒരു ദിവസം ഹെഡ്മാസ്റ്റർ സുധിയെ അടുത്തുവിളിച്ചു പറഞ്ഞു സുധി നിന്നെ നങ്ങൾ ഇന്റർ സ്കൂൾ ഫുട്ബോൾ ടുർണമെന്റലിൽ സെലക്റ്റ് ചയ്തു അതിനായി നമ്മള് നാളെ നമ്മള് എറണാകുളത് പോകും നീ വരാണം ഞാൻ വരും സർ എന്നു പറാഞ്ഞ സുധി വീട്ടിലെക്ക് പോയി. സുധിക്ക് വളരെതികം സന്തോഷമുള്ള് ദിവസമായിരുന്നു അത് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ അതോ നേടിയ പോലായുള്ള സന്തോഷം. അങ്ങനെ അവൻ വീട്ടിലെത്തി. 'അമ്മയോട് എല്ലാം പറഞ്ഞു . മകനെ നീ നന്നായികളിക്കണം എന്നു 'അമ്മ പറഞ്ഞു . പിറ്റദിവസം രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു സ്കൂളിലേക്ക് പോകുവാൻ ഉള്ള തയാറുട്ടപ്പിലായിരുന്നു

സുധി.അപ്പോള് അമ്മ പറഞ്ഞു സുധി നീ ഒരു നല്ല കാര്യത്തിന് പോവുകയാണലോ ഒന്ന് അമ്പലത്തിൽ തൊഴിതിട്ട പോയാൽ മതി . സ്കൂളിന്റ എതുർവശത്താണ് അമ്പലാം അത് കൊണ്ട് റോഡ് മുറിച്ച കടന്ന് വേണം പോകാൻ അമ്പലത്തിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ച . അമ്പലത്തിൽ നിന്ന് സുധി ഇറങ്ങിവരുന്നത് കണ്ട സാർ പറഞ്ഞു . സുധി വേഗം വാ ..സമയം ആയി .. ആ ആയി .... ആ ദ്രിതിയിൽ അവൻ റോഡ് മുറിച്ച കടന്നപ്പോൾഒരുലോറി വന്ന അവനെ ഇടിച്ച . അവന്ൻറെനിലഗുരുതരമായിരുന്ന എല്ലാവരും ചേർന്ന് അവനെആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ച അപ്പോൾ അവന്റെ 'അമ്മവിവരം അറിഞ്ഞു ആശുപത്രിയിൽ എത്തി ഒരു തേങ്ങലോടെ ഡോക്ടറുടെ ചോദിച്ച സാറെ എന്റെ കുട്ടിക്ക് എങ്ങനെ ഉണ്ട് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു അവന്റെ നില ഗുരുതരം ആണ് അവന്റെ ഹൃദയം തകരാറിലായിരിക്കുകയാണ് ഉടനെ ഹൃദയം മാറ്റി വെക്കണം ഇല്ലെങ്കിൽ അവനെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയല്ല. 'അമ്മ ആകെ തകർന്നു പോയി അപ്പോൾ അവർ ചിന്തിച്ച അവൾ കാരണമാണ് അവളുടെ മകന് ഈ ഗതി വന്നത് എന്നെ അതുകൊണ്ട് അതിനെ പ്രായശ്ചിത്തമായി അവൾ അവളുടെ ഹൃദയം മകനെ നല്കാൻ തീരുമാനിച്ച

സുദിക്കെ അമ്മയുടെ ഹൃദയം നൽകി അവനെ ജീവിതത്തിലേക്കേ തിരികെ കൊണ്ട് വന്നു എന്നിട്ട് 'അമ്മ അവനായി എഴുതിയ ഒരു കത്തെ സുദിക്കെ ഡാക്ടർ കൊടുത്തു അവൻ കത്തെ വായിച്ചു . 'അമ്മ എന്നും മകന്റെ കൂടെ ഉണ്ടാകും എന്നായിരുന്നു അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് അത് കണ്ടപ്പോൾ 'അമ്മയെ അവൻ തിരക്കി അപ്പോൾ ഡാക്ടർ നടന്നതെല്ലാം അവനോട് പറഞ്ഞു; "എന്റെ അമ്മെ "എന്നെ അവൻ വിളിച്ച ഉറക്കെ കരഞ്ഞു .
കഥയിൽ നിന്ന് മനസലാക്കാൻ കഴിയുന്നദ് ;"അമ്മ നമുടെ ദൈവമാണ് "

By Karthik Mangesh 9A

പ്രകൃതി സംരക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യകത സമകാലികയുഗത്തിൽ

-Abirami 9 a

ഇന്നത്തെ തലമുറക്ക് യാതൊരുവിധ ശ്രദ്ധയുംഇല്ല
എന്ന് പറയുന്നതിന്റെ പൊരൾ
ഓരേ കൊല്ലവും പ്രകൃതി നമ്മെ കണിച്ച്
തരുകയാണ്.വയലിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്ന സമയത്തും
പുഴമാലിനമാക്കത്ത സമയത്തും എത്ര
സുന്ദരിയാണ്പ്രകൃതി. ഇന്നാവട്ടെ വയലിൽ ഫളാറ്റ്
പണിത്,പുഴമലീനമാക്കന്നു.നമ്മുടെ ഈപ്രകൃതി
ഓരേ ദിവസവും ഉഗ്രരുപിണിഅവുകയാണ്.നാം
ചെയ്യുന്നതിന് തിരച്ചടിയായി പ്രകൃതി നമ്മെ
ശിക്ഷിക്കുന്നത് പലവഴികളിലാണ്
പ്രളയം,ഉരൾപെട്ടൽ,സുനമി..ഓരേ ദിവസവും
ചെല്ല തോറുംഅന്തരിക്ഷം മലനമാക്കുന്നു.അതു
കൊണ്ട്ച്ചൂട്ക്കുട്ടുന്ന നമ്മുടെ പ്രകൃതിയെ തരിക
കൊണ്ടു വരുക.അതിനായി നാം പ്രകൃതിയെ
സംരക്ഷിക്കണം.

ഭൂമിയുടെ ശ്വസകേശമായ അമസോൺ മഴക്കാടുകൾ
നശിക്കുന്നത് കെണ്ട് ശുദ്ധ വായുവിന്റെ അളവ്
കുറഞ്ഞവരുന്നു.നമ്മുടെജീവതത്തിൽ ഇതുവരേ നാം
കടയിൽ
പോയി വാങ്ങിച്ചിട്ടില്ല.ആഅവസ്ഥ നമ്മുടെ വരും
തലമുറക്ക് അനുഭവിക്കാൻ നാം
ഭാഗ്യംഉണ്ടക്കണം.നാംഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്
ഭുമിള്ളത്കൊണ്ടാണ്. ഭൂമീയെനശിപ്പിക്കുന്നത് ശരിയല്ല
ഓരുചെടിനടണം.അതിനെ നശിപ്പിക്കരുത്.മരംഓരു
വരമാണ് ആവരത്തെ അറിനുകൊണ്ട കെല്ലരുത്.ഭൂമീ
ചിരിക്കണമെകിൽ മരം വേണം.

Drawings

പ്രളയം

Ansiya 9A

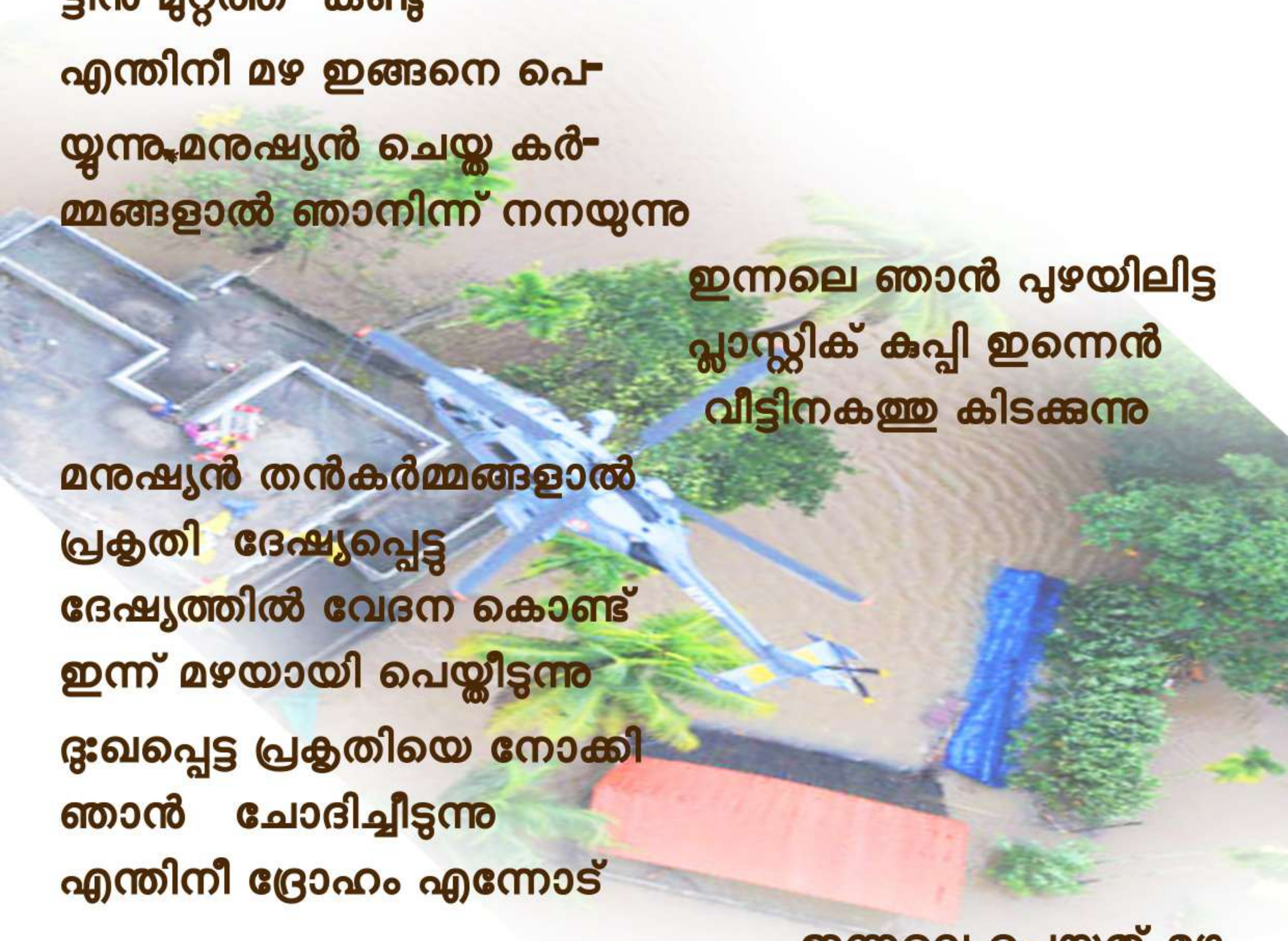

ഇന്നലെ കണ്ട പുഴയെ
ഇന്ന് ഞാൻ എന്റെ വീട്ടി-
ട്ടിൻ മുറ്റത്ത് കണ്ടു
എന്തിനീ മഴ ഇങ്ങനെ പെ-
യ്യുന്നു,മനുഷ്യൻ ചെയ്ത കർ-
മ്മങ്ങളാൽ ഞാനിന്ന് നനയുന്നു

ഇന്നലെ ഞാൻ പുഴയിലിട്ട
പ്ലാസ്റ്റിക് കുപ്പി ഇന്നെൻ
വീട്ടിനകത്തു കിടക്കുന്നു

മനുഷ്യൻ തൻകർമ്മങ്ങളാൽ
പ്രകൃതി ദേഷ്യപ്പെട്ടു
ദേഷ്യത്തിൽ വേദന കൊണ്ട്
ഇന്ന് മഴയായി പെയ്തീടുന്നു
ദുഃഖപ്പെട്ട പ്രകൃതിയെ നോക്കി
ഞാൻ ചോദിച്ചീടുന്നു
എന്തിനീ ദ്രോഹം എന്നോട്

ഇന്നലെ പെയത് മഴ
ഞാൻ ആസ്വദിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നാൽ ഇന്ന് ഞാൻ
അതിനെ ഭയന്നീടുന്നു

മലയാളം പഴംചൊല്ലുകൾ

അട്ടയെ പിടിച്ച് മെത്തയിൽ കിടത്തിയാൽ കിടക്കുമോ
അർഹത ഇല്ലാത്തവർക്കു സ്ഥാനം കൊടുത്താലും
ഫലമുണ്ടാകില്ല

അക്കരെ നിന്നാൽ ഇക്കരെ പച്ച ,
ഇക്കരെ നിന്നാൽ അക്കരെ പച്ച
അകലെ നിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാം
നല്ലതാണെന്നു തോന്നും

അടികൊള്ളാൻ ചെണ്ട പണം വാങ്ങാൻ മാരാർ
കഷ്ടപ്പെടുന്നത് ഒരാൾ പണംവാങ്ങുന്നതു മറ്റൊരാൾ

അകത്തു കത്തിയും പുറത്തു പത്തിയും
ഉള്ള വിരോധം പുറമെ സന്തോഷം

അടി തെറ്റിയാൽ ആനയും വീഴും

ശ്രദ്ധാപൂർവം പ്രവർത്തിച്ചില്ലെഗിൽ

ഏത് വലിയവനും ആപത്തിൽ വീഴും

അപ്പം തിന്നാൽ പോരാ കുഴി എണ്ണണോ

ആവശ്യമില്ലാത്തതു അറിയുവാനുള്ള

ആകാംഷ പ്രകടിപ്പിക്കുക

അള കുത്തിയാൽ ചേരയും കടിക്കും

അകാരണമായി ഉപദ്രവിച്ചാൽ

പാവങ്ങൾ പോലും തിരിച്ചടിക്കും

ആന കൊടുത്താലും ആശ കൊടുക്കരുത്

ആരെയും ആശിപ്പിക്കരുത്

അറുത്ത കൈയ്ക്ക് ഉപ്പ് തേക്കാത്തവൻ

ആർക്കും ഒരു ഉപകാരവും ചെയ്യാത്തവൻ

Drawing

NAme : SoNA BiJu
House : Surya
class : VIII . B

NAme : Renuka vijayan
House : chandra
class : VIII . B

കാട്ടിലെ രാജാവ്

Maidhaly Manoj 8

ഒരിടത്തു ഒരിടത്തു ഒരു രാജാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു
വനത്തിലെ മൃഗങ്ങളെ എല്ലാവരെയും രാജാവ്
വിളിച്ചു യോഗം കൂടി അപ്പോൾ രാജാവ്
പറയുകയാണ് എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു കാര്യം
പറയാൻ ഉണ്ട് എന്റെ കല്പനയാണ് നിങ്ങൾ
ദിവസത്തിൽ ഒരാൾ എനിക്ക് ഭക്ഷിക്കാൻ വരണം
എന്റെ കൽപ്പന സ്വീകരിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ
വനത്തിൽ ഒരീനാഥിനെ പോലും ബാക്കി വച്ചേക്കില്ല
രാജാവിന്റെ കൽപ്പന പ്രകാരം ദിവസത്തിൽ
ഓരോ മൃഗങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു ഒരു ദിവസം
കുറുക്കന്റെ ദിവസമായിരുന്നു
രാജാവിന് ഭക്ഷിക്കാൻ കുറുക്കൻ വരേണ്ട
സമായംകഴിഞ്ഞു . രാജാവ് ഗ്രാജിക്കുകയാണ്
അപ്പോൾ അതാ വരുന്നു ക്ലുരുക്കാൻ കരിഞ്ഞും
കൈ തൊഴുതുകൊണ്ടു വന്നു .

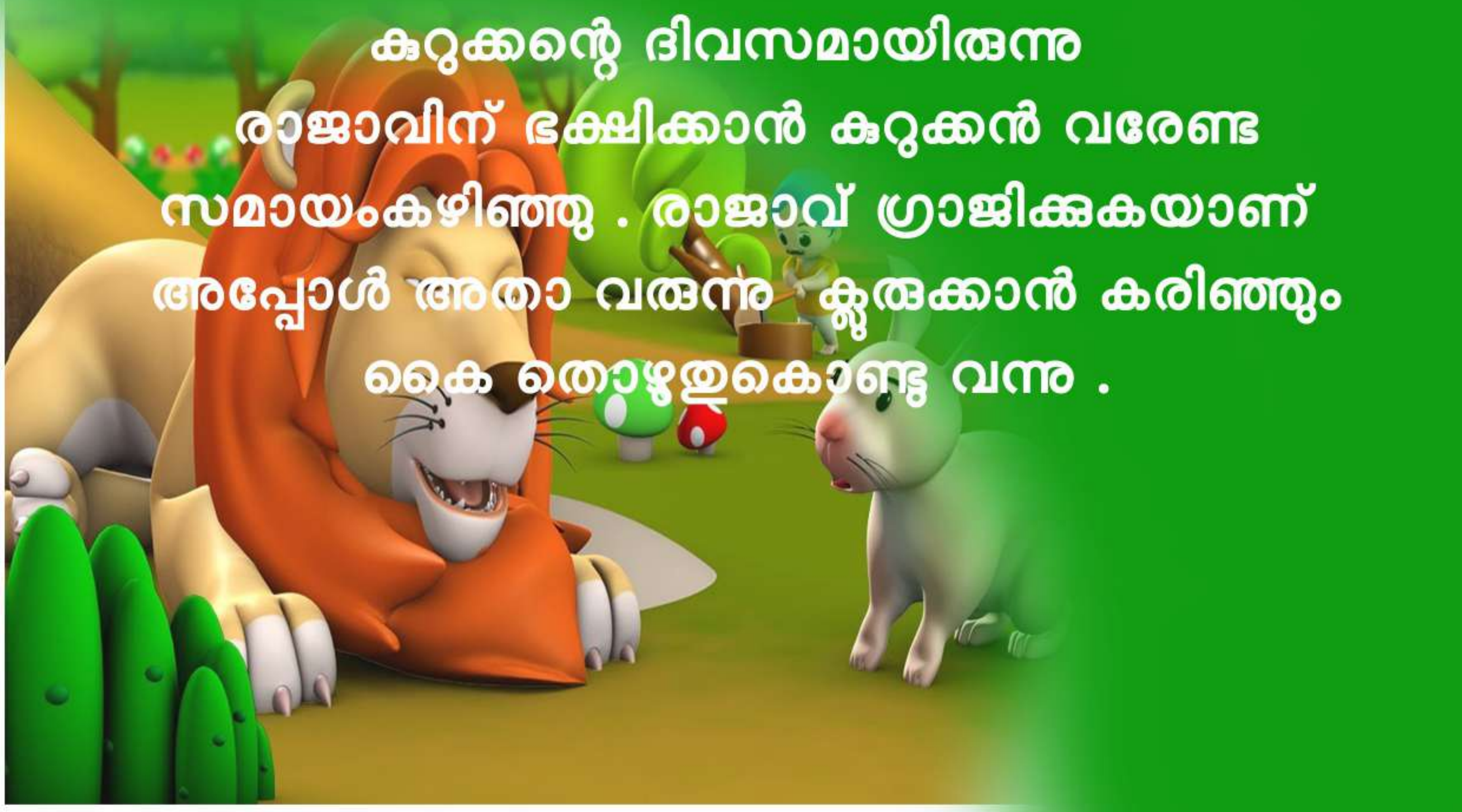

. എന്താടാ വരാൻ താമസിച്ചത് ? എന്ന്
രാജാവ് ചോദിച്ചു . യജമാനനെക്കാളും
വലിയ ഒയജമാനൻ വരുന്ന വഴിയിൽ
തടഞ്ഞു നിർത്തി .ഹഹ ....എന്നെക്കാളും
വലിയവനോ ?അവൻ ആരഡാ . എനിക്ക്
അവനെ കാണണം .വര്രു നമുക്ക് അവനെ
കാണാൻ പോകാം .അവൻ അങ്ങിനെ
നടന്നു നടന്നു കിണറിന്റെ അട്ടുത്തെത്തി
അപ്പോൾ കുറുക്കച്ചാണ്
പറഞ്ഞു ,അങ്ങയെക്കാൾ വലിയ ഒരുത്തൻ
കിണറിൽ ഉണ്ട് ഹ അവനെ ഇന്ന്
ഞാൻ കഥ കഴിക്കും എന്ന് രാജാവ്
പറഞ്ഞു . രാജാവ് കിണറിന്റെ വക്കിൽ
ചാടി കയറി .

രാജാവിന് കാണാനുള്ള ദൃതിയിൽ
രാജാവ് ഉളിഞ്ഞു നോക്കി . അപ്പോൾ
അതാ മറ്റൊരു സിംഹം കിണറിന്റെ
അകത്തു . ബുദ്ധിയില്ലാത്ത
രാജാവ് :എന്നെക്കാളും വലിയവനാരട
എന്ന് ചോദിച്ചു . അപ്പോൾ ശബ്ദം
പ്രതിഫലിച്ചു . തിരികെ വന്നപ്പോൾ
കിണറിന്റെ അകത്തു ആരോ . അതാ
സിംഹം കിണറിലേക്ക് ചാടി .
ബുദ്ധിയില്ലാത്ത രാജാവ് ആ കിണറിൽ
കിടന്നു കരഞ്ഞു മരിച്ചു . കുറുക്കന്റെ
ബുദ്ധിയിൽ കാട്ടിലെ ബാക്കിയുള്ള
മൃഗങ്ങൾ രക്ഷപെട്ടു .

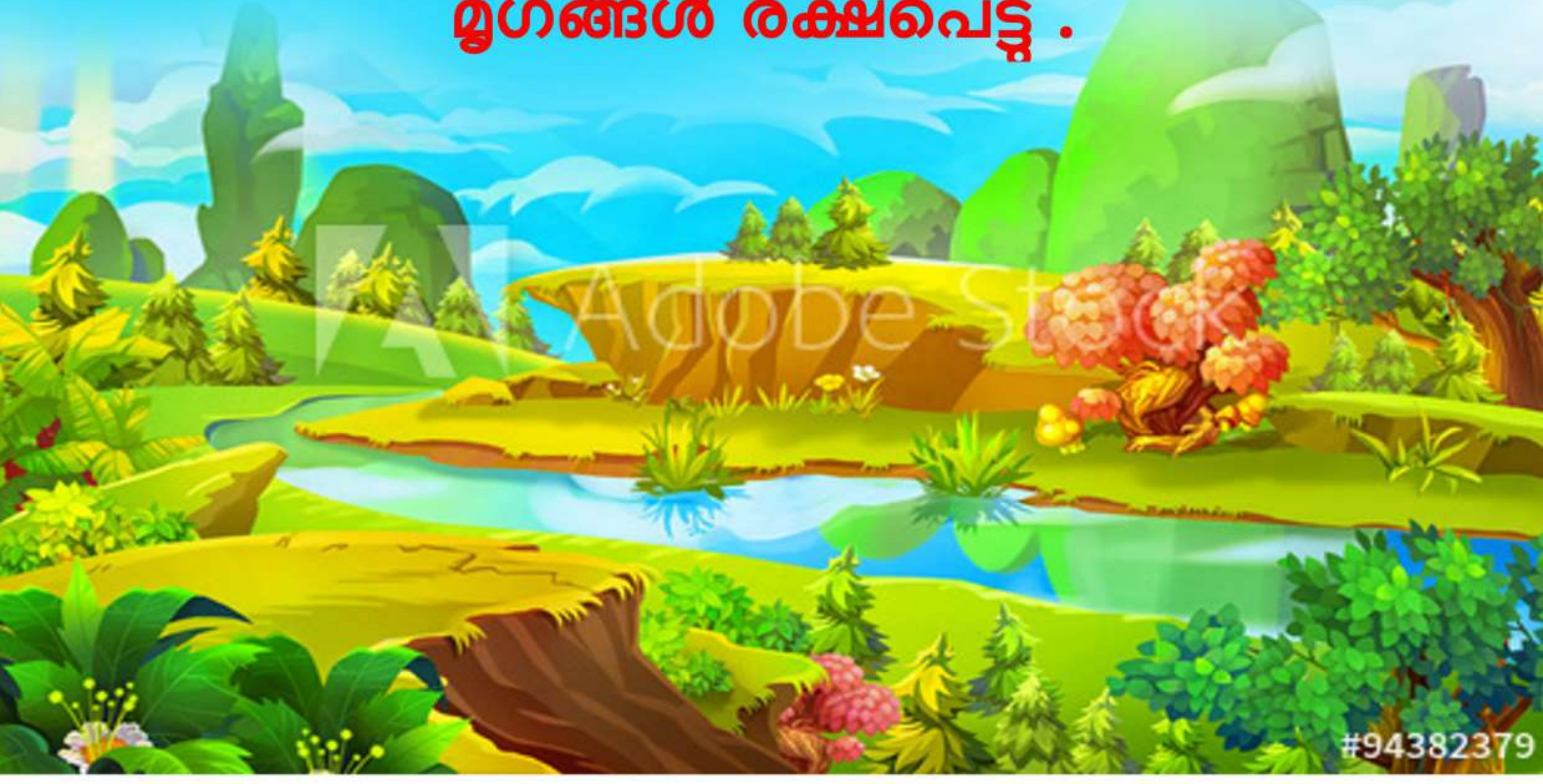

പുഞ്ചിരി

എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്ന്
വരുന്ന
സന്തോഷം ഞാൻ
അറിയാതെ എന്റെ
ചുണ്ടുകളിൽ തഴുകി
സുപ്രഭാതത്തിൽ ഉണരുന്ന
സൂര്യനെപ്പോലെ ഒരു ചെറു
പുഞ്ചിരിയായ് ഉണരുന്നു

Gurunischaya 8B

കാളയും തവളയും

Amaina sunil 7 a

ഒരിക്കൽ ഒരിടത് ഒരു തവളയും അവളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളും പാർത്തിരുന്നു ഒരു ദിവസം കാലത് തവള കുഞ്ഞുങ്ങൾ കുളത്തിൽ കളിക്കുക ആയിരുന്നു അപ്പോൾ അന്നുവരെ കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാലടി ശബ്ദ എം അവർ കേട്ട് തവള കുഞ്ഞുങ്ങൾ കാളി നിർത്തി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി ഒരു വലിയ ജന്തു കുളത്തിനടുത്തേക്ക് വരിക ആയിരുന്നു ഇതെന്തൊരു ജീവിയാണ് എത്ര വലിയ ജീവിയെ ഞാൻ ഏഴു വരെ കണ്ടിട്ടില്ല കുഞ്ഞു തവള തന്റെ സഹോദരനോട് പറഞ്ഞു നോക്കി എത്ര വലിയ കാലന് അവനു അയ്യോ ഞാൻ ചതഞ്ഞ ആരാഞ്ഞത് തന്നെയേ മറ്റേ കുഞ്ഞു പറഞ്ഞു അയ്യോ ആദ്യത്തെ കുഞ അലമുറ എട്ടു അപ്പോഴേക്കും കാളയുടെ കൽ അവന്റെ പുറത്തു വീണു കഴിഞ്ഞിരുന്നു ആ വലിയ കാലുകൾക്ക് ഇടയിൽ പെട്ട അവൻ ചതഞ്ഞു പോയി മറ്റേ താവളകുഞ്ഞ അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടി അമ്മെ ... അമ്മെ ...അവൻ കിതച്ചു നാല് കാലുള്ള ഒരു വലിയ ജന്തു ചേട്ടനെ ചതച്ചു കളഞ്ഞു അമ്മക്ക് വലിയ സങ്കടമായി അവൾ കുറെ കരഞ്ഞു കരച്ചിൽ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ മൃഗത്തിന്റെ വലിപ്പം എത്ര ആണെന്ന് അറിയാൻ അവൾക് ആഗ്രഹം ഉണ്ടായി എത്ര വലിപ്പമുള്ള ജന്തുവാണ് അവൾ ചോദിച്ചു ഇത്രയും ഉണ്ടോ അവൾ സ്വന്തം ശരീരം വീർപ്പിച്ചു അയ്യോ അമ്മെ അത് ഇതിനേക്കാളൊക്കെ എത്ര വലുതാണെന്നോ ഇത്രയും ഉണ്ടോ വീണ്ടും കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ ശരീരം വീർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തവള ചോദിച്ചു തീർച്ചയയും ഇതിനേക്കാൾ വലുതാണമ്മേ കുഞ്ഞു പറഞ്ഞു അതിന്റെ പകുതി വലിപ്പം എത്തും മുൻപേ 'അമ്മ വീർത്തു പൊട്ടി പോകും ഇതു കേട്ട് ബുദ്ധി കേട്ട തവളക്ക് കോപം വന്നു അവൾ വീണ്ടും വീണ്ടും വീർക്കാൻ തുടങ്ങി നിമിഷങ്ങൾക്കകം അവൾ പൊട്ടി തെറിച്ചു താഴെ വീണു

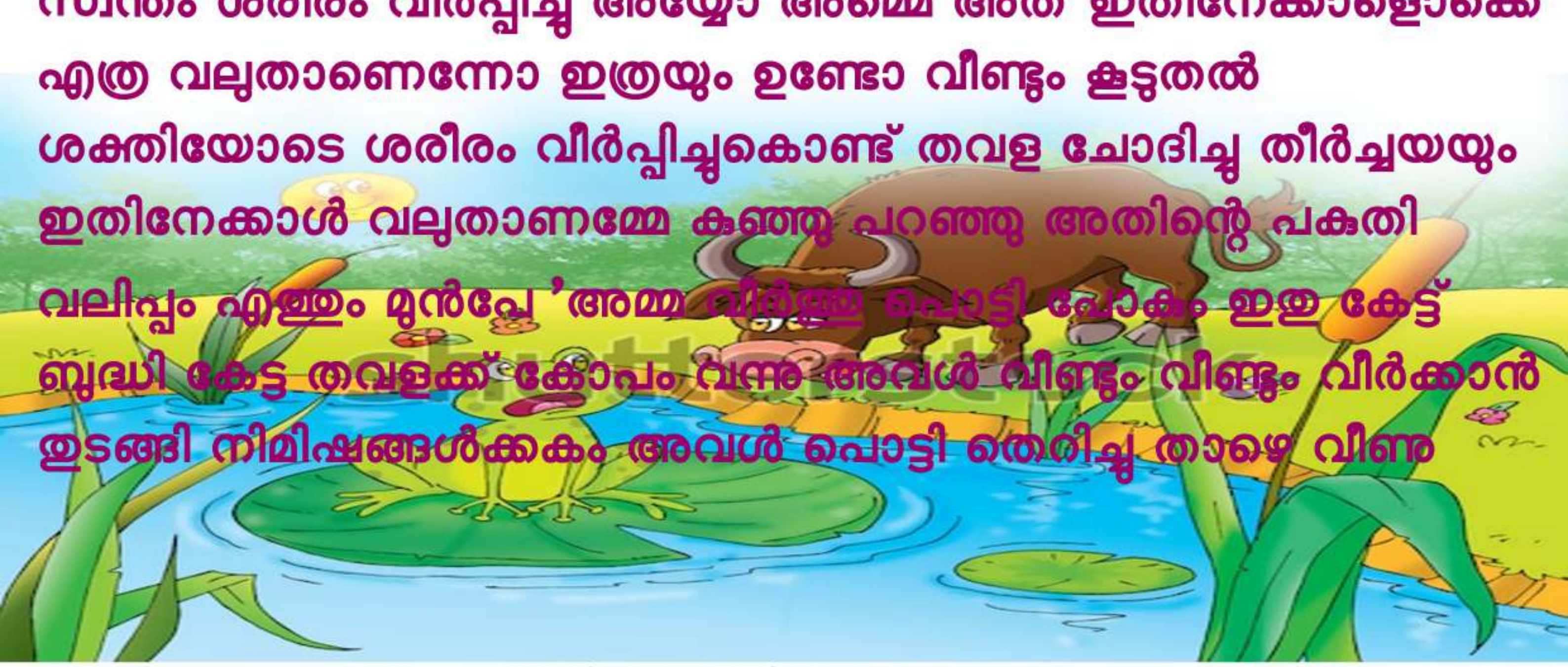

www.shutterstock.com · 1294826302

DRAWINGS

കവിതരചന

കവിതരചന

Abirahmi

എന്റെ പ്രകൃതിയെ എന്തു ചെയ്തു?
ഈ പ്രകൃതി നാം തന്നെ
നശിപ്പിക്കുന്നത് എന്തിന്?
ഇന്നെവിടെ നോക്കിലും ദുരന്തം
ചിങ്ങം വരാൻ കാത്തിരിപ്പ
പ്രളയം വരാൻ കാത്തിരിപ്പ
പ്രളയമായാൽ എല്ലാവരും
കൈകൾ കോർത്തിടുന്നു
പ്രളയത്തെ നാം ഭയക്കുന്നു
എന്നാൽ ഭയക്കുകയില്ല
പോരുതുകയാണ് മലയാളികൾ..
ഓന്നാണ് നമ്മൾ
പ്രളയമാണെകിൽ നാം
ഓന്നാണ്

പ്രളയത്തെ എതിരിടാൻ
മല്ലയാളികൾ തയ്യാർ
ജാതിയും ഇല്ല മതവും ഇല്ല
എന്ന ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകൾ
എത്തുന്നു പ്രളയത്തിനെപ്പം..
ഏത് ദുരന്തം ഏതായാലും
മഴ പെയിതില്ലെകിൽ ദുഖം
ആ മഴതന്നെ ചെയ്താൽ
അതിലും വലിയ ദുഖം
ഭൂമീ പൊട്ടിക്കരയുകയാണ്
മഴയിലൂടെ
ഭൂമിയുടെ ദുഖം നമ്മുക്ക്
പറഞ്ഞ് തരുന്നതാണ്
പ്രളയം മഹാപ്രളയം
ഭൂമിയുടെ കരച്ചിലിന്
നാം കതോർക്കണം

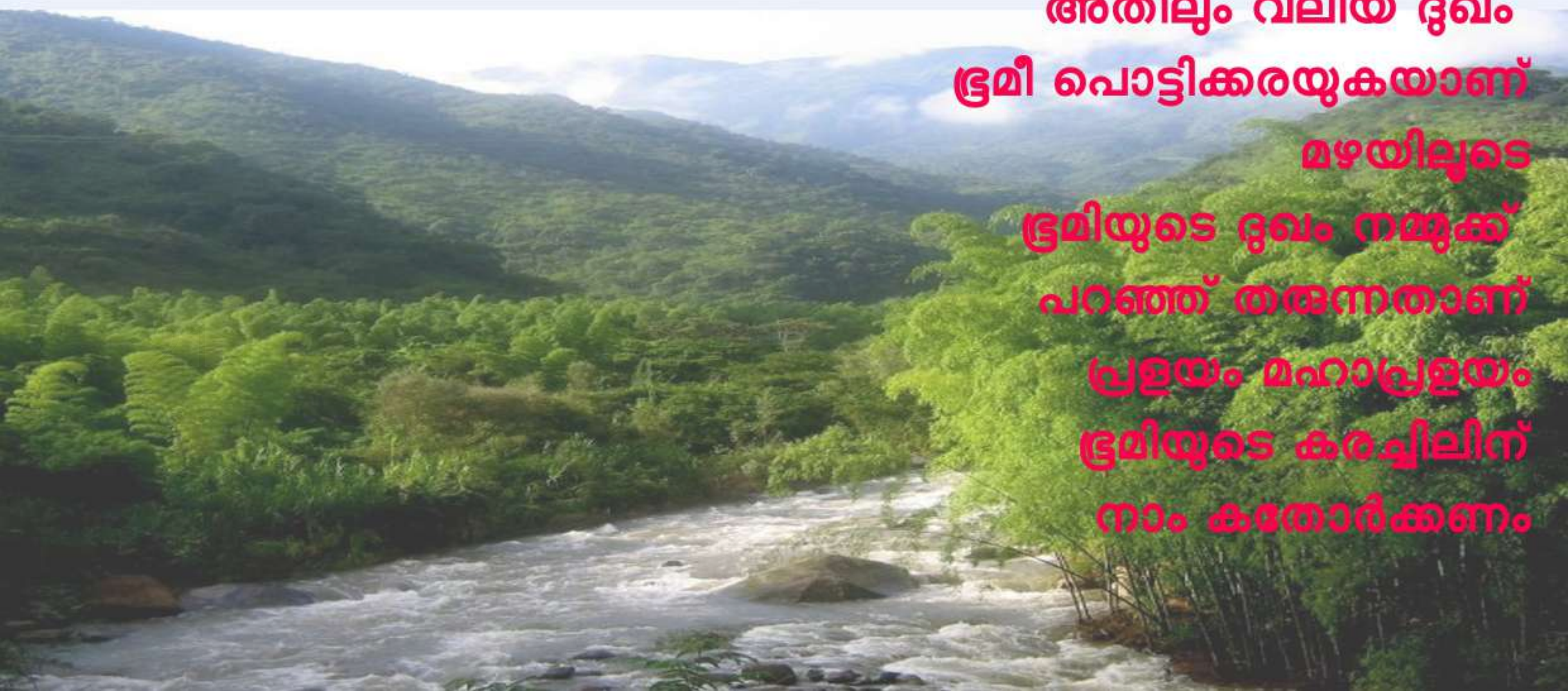

അമ്മ

അമ്മതൻ രൂപമെന്ന മാനസം തന്നിലെ
പോൻ വിളക്കായിന്നു കത്തി നില്ലും ആ
വിളക്കിന് ശോഭയെൻ മനസത്തിലെ
കൂരിരുട്ട്ഒന്നാകെ നീക്കിടുന്നു
അമ്മയെന്ന മുൻപിലെ ദേവതയെപ്പോഴും

അമ്മതൻ മുൻപിലോ പൈതലാം ഞാൻ
എന്നമ്മ എന്നടുത്തപ്പോഴും വേണമെ
ന്നേഷനോടെന്നും പ്രാർത്ഥിക്കും ഞാൻ
അമ്മയില്ലെങ്കിലീ മാനവനില്ലല്ലോ
കൺകണ്ട
ദൈവമാണമമയെന്നും

By jose babu
8A

നാടൻപാട്ട്

താമര ചേലുള്ള പെണ്ണേ
നിന്നെ കാണാൻ കൊതിച്ചില്ലേ പണ്ടേ ഞാൻ
ആ മുഖം കാണാനായ്
കാത്തിരുന്നു പൊന്നെ ഞാൻ .....
ആ മുഖം കാണാനായ്
കാത്തിരുന്നു പൊന്നെ ഞാൻ.....
താമര ചേലുള്ള പെണ്ണേ
നീലത്താമരക്കണ്ണുള്ളൊരെൻ കൺമണിയെ.....
കാണാൻ കൊതിച്ചൊരു നേരമെന്നുള്ളം തുടിച്ചതല്ലേ ......
നിന്നെ കാണാൻ കൊതിച്ചൊരു നേരമെന്നുള്ളം
തുടിച്ചതല്ലേ ....
നീ പോകും വഴിവക്കിൽ ഞാൻ
കാത്തു നിന്നു നിന്നെ കാണാൻ ...
രാവും പകലും ഞാൻ നിൻ
പിറകെ അലഞ്ഞു നടന്നതല്ലേ പൊന്നെ ...
രാവും പകലും ഞാൻ നിൻ
പിറകെ അലഞ്ഞു നടന്നതല്ലേ പൊന്നെ .....
(താമര ചേലുള്ള പെണ്ണേ)...........
അന്നു നിന്നെ കണ്ടു ഞാൻ പൊന്നെ
കാണാൻ കൊതിച്ചു ഞാൻ നിന്നേ.....
നിൻ കണ്ണത് കണ്ടൊരു നേരമെൻ
ഉൾത്തുടിപ്പറിഞ്ഞു ഞാൻ പൊന്നെ ......

താമര ചേലുള്ള പെണ്ണേ
നീലത്താമരക്കണ്ണുള്ളെൻ കൺമണിയെ.....
കാണാൻ കൊതിച്ചൊരു നേരമെന്നുള്ളം
തുടിച്ചതല്ലേ ......
നിന്നെ കാണാൻ കൊതിച്ചൊരു നേരമെന്നു(താമര
ചേലുള്ള പെണ്ണേ)............
വെള്ളി നിലാവല്ലേ പൊന്നെ
വെണ്മ തൂകും ചന്തവുമല്ലേ......
ആകാശത്തു മിന്നുന്ന താരകം
പോലെന്നുള്ളിൽ മിന്നുകയില്ലേ........
സ്നേഹത്തിൻ വെളിച്ചമേകില്ലേ .....
(താമര ചേലുള്ള പെണ്ണേ).......
തിന്താരോ രാരാരോ തിന്താ രാരാരോ
തിന്തിമി താരാരോ തിന്തിമി താരാരോ ......
താമരയല്ലേ നീലത്താമരയല്ലേ
താമരയല്ലേ എൻ നീലത്താമരയല്ലേ.......
നിന്നെ കണ്ടത് തൊട്ടേ
എന്നുള്ളം വിങ്ങിയതല്ലേ ......
താമര ചേലുള്ള പെണ്ണേ
നിന്നെ കാണാൻ കൊതിച്ചില്ലേ പണ്ടേ ഞാൻ
ആ മുഖം കാണാനായ്
കാത്തിരുന്നു പൊന്നെ ഞാൻ .....
ആ മുഖം കാണാനായ്
കാത്തിരുന്നു പൊന്നെ ഞാൻ.....

Drawings

മഞ്ഞക്കിളിയുടെ കൂട്

Asin

ഒരിടത് ഒരിടത് ഒരു മഞ്ഞ കിളി ഉണ്ടായിരുന്നു .ആ മഞ്ഞ കിളിക് കെടില്ലായിരുന്നു കുടുണ്ടാകാൻ ഒരു മരം തേടി അലയുക ആയിരുന്നു ആ നാട്ടിലെ മരങ്ങൾ എല്ലാം ആളുകൾ വെട്ടി നശിപ്പിച്ചിരുന്നു മരങ്ങൾ തേടി ക്ഷീണിച്ച മഞ്ഞ കിളി അവസാനം ഒരു മരം കണ്ടേത്തി പാവം മരം ചോദിച്ചു എന്താ മഞ്ഞ കിളി ഇത്ര ഖീനിച്ചിരിക്കുന്നത് അപ്പോൾ മഞ്ഞ കിളി പറഞ്ഞു ഞാൻ ഈ നാട് മുഴുവൻ ചുറ്റി കറങ്ങിയിട് എനിക്ക് ഒരു മരം പോലും ലഭിച്ചില്ല മഞ്ഞക്കിളിയുടെ ദുഃഖം കേട്ട് മരം പറഞ്ഞു എന്റെ ശിഖിരത്തിൽ കുറച്ചു ചില്ലകൾ മാത്രമുണ്ട് അതിൽ നിനക്കു കൂടു വെക്കാൻ കഴിയുമോ ദുഷ്ടനായ മനുഷ്യർ എന്റെ കൂടെയുള്ള മറ്റു മരങ്ങളെ എല്ലാം വെട്ടി നശിപ്പിച്ചു എന്റെ ചെറിയ ചില്ലകളിൽ കൂടുകൂട്ടിക്കൊ അങ്ങനെ മഞ്ഞക്കിളി മരത്തിൽ കൂടുകൂട്ടി മുട്ട ഇട്ട് കുഞ്ഞുങ്ങൾ വിരിഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചു

അവഗണിക്കപ്പെടുന്ന മാതൃസ്നേഹം

Abirahmi 9a

ഈ കഥയിലെ കഥാപാത്രമാണ് കുഞ്ചു.അവന് വീട്ടിൽ എല്ലാവരേക്കാളും ഇഷ്ടം അമ്മയെയാണ്.കൂട്ടുകാരനും, ഗുരുവും,പിതാവും,ഈശ്വരനും എല്ലാം അവന്റെ അമ്മ തന്നെയാണ്.
അവൻ തന്റെ കൂട്ട്ക്കരുടെ കൂടെ ഗവഃസ്കൂളിലാണ് പഠിക്കുന്നത്.അവന്റെ വിടീന്റെ അടുത്താണ് ഗേപുവിന്റ വീട്.അവൻ വലിയ പാണക്കരനാണ്.
കുഞ്ചുവിന്റെകൂടെ അവൻ കളിക്കുകയില്ല.കാരണം അവന് ഇന്റർനെറ്റും ഫോൺുമാണ് അമ്മയെക്കാളിഷ്ടം. ഗോപു അമ്മ പറയുന്നത് അനുസരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ കുഞ്ചു നേരേ തിരിച്ചാണ്. അവിടെ ഗോപുവിന്റ അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തിന് വിലയില്ലതാവുന്നു. ഗോപു വളർന്ന് വരുന്തോറും അമ്മയോടു സ്നേഹവും,ബഹുമാനവും കുറഞ്ഞ് വന്നു.എന്നാൽ കുഞ്ചു ഓരേ നിമിഷം കഴിയും തോറും അമ്മയോട് അടുക്കുകയാണ്.ഗോപു പഠിച്ച് വലുതായി വിദേശജോലി ലഭിച്ചു.അമ്മയാണേൽ തനിച്ച്.കുഞ്ചുവിന്റെഅമ്മയോടൊപ്പംസന്തേഷത്തോടെ ജീവിക്കുന്നു.

.എന്നാൽ ഇന്ന്ഗോപുവിന്റെ അമ്മ
താമസിക്കുന്നത്
കുഞ്ചുവിന്റെവീട്ടിൽ.ഗോപുവിന്റെഅമ്മക്ക് പെട്ടന്ന്
തലക്കറക്കം വന്നു. കുഞ്ചുവീന്റെ അമ്മ
അശുപത്രിയിൽ എത്തീച്ചു.കുഞ്ചുവന്ന്
അശുപത്രിയെില ബില്ലുമടിച്ചിട്ടിലേക്ക്
പോയി.പിറ്റേദിവസം രവിലെ ആ അമ്മ മരണ-
പ്പെട്ടു.എല്ലാവരും ഓടികുടി.വിവരം
ഗോപുവിനേഅറയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
പത്തു വർഷം കഴിഞ്ഞ് ഗോപുവന്നപ്പോൾ അമ്മ
മരിച്ച വിവരം-അറിയുന്നു.അതിന്റെ പിറ്റേദിവസം
അമ്മ തമസിച്ചവീട്ടും,സ്ഥലവും,പറമ്പും വിറ്റ് കാശു
വാങ്ങി തിരിച്ചുപോയി.
ഗേപുവീന് ഇന്നും ഒരു
മാറ്റവുംഇല്ല.അമ്മയെകണാനല്ല ഗോപുവന്നത്
പറമ്പ് വിറ്റ് കാശു വാങ്ങാൻ.ഇവിടെ
അവകണിക്കപ്പെടുന്നത്
”മത്രത്വംമാണ് “മത്രത്വതിന് ഒരു വിലയും ഗോപു
നൽകുന്നില്ല.

Drawings

പുള്ളിക്കുപ്പായം

അസ്ന അനസ്

ഉണ്ണിയെ ഉണ്ണിയെ എണീക്ക് . പള്ളിക്കൂടത്തി പോണ്ടേ , ഉണ്ണിയെ അമ്മ വിളിച്ചുണർത്തി . ഉണ്ണി കണ്ണുതുറന്നു . അമ്മയോട് ചോദിച്ചു . അമ്മെ എനിക്ക് ഒരു പുതിയ മഞ്ഞപ്പുള്ളി ഷർട്ട് വാങ്ങിതരോ അമ്മ പറഞ്ഞു ഇതെന്താ എങ്ങനെ , എണിച്ചല്ലെ ഒള്ളു കുറച്ചു നേരം കഴിയട്ടെ എന്നിട്ട് പറയാം . ഉണ്ണി അതുകേട്ടു പ്രഭാത കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പോയി . വന്നിട്ട് ചായയും ചോദിച്ച അമ്മയുടെ അടുത്തെത്തി . അമ്മ ചായകൊടുത്തുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു ? മോനെ നീ എന്നോട് കുപ്പായം വേണമെന്ന് പറഞ്ഞില്ലേ അതെന്തിനാ ? ഉണ്ണി പറഞ്ഞു . അമ്മെ ഞാനൊരു സ്വപ്നം കണ്ടു . ഞാൻ മഞ്ഞപ്പുള്ളി ഷിർട്ടിട്ടപ്പോൾ എന്നെ കാണാൻ എന്ത് അടിപൊളിയാണ് . അതാ അമ്മെ ഒരു കുപ്പായം വാങ്ങിത്തരാൻ പറഞ്ഞത് ? എന്നും പറഞ്ഞു . ഉണ്ണി ചായ ഒറ്റക്കുടി . അമ്മ ഉണ്ണിനെ തന്നെ നോക്കി മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു ' എന്റെ മോൻ ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം പോലും കൊടുക്കാനില്ല . എങ്ങനെ ഞാനൊരു കുപ്പായം വാങ്ങും ' എന്നിട്ട് അമ്മ ഉണ്ണിനെ ഇന്നലത്തെ കഞ്ഞിയും കൊടുത്തു കുപ്പായം ഇടിപ്പിച് പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു . എന്നിട്ട് ആലോചിച്ചു . അടുത്ത ആഴ്ച അല്ലെ ഉണ്ണിന്റെ പിറന്നാള് . അന്ന് എങ്ങനെയെങ്കിലും കുപ്പായ0 വാങ്ങികൊടുക്കണം . എന്നിട്ട് ഉണ്ണിന്റ അമ്മ ഒരു പണിയന്വേഷിച്ചിറങ്ങി . പോകുന്ന വഴിക്ക് തമ്പ്രാൻ വരുന്നത് കണ്ടു . ഉടനെ തമ്പ്രാന്റെ കാലിൽവീണ് ചോദിച്ചു . തമ്പ്രാനെ എനിക്കൊരു ജോലി തരാമോ ?

അസ്ന അനസ്

മ്പ്രാൻ ആർത്തുചിരിച് കൊണ്ട് ഉണ്ണിന്റെ അമ്മേനെ എഴുന്നെപ്പിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു . നാളെ മുതൽ വേലക്കാരുടെ കൂടെ കൂടിക്കോ , വലിയ ഉപകാരമുണ്ട് തമ്പ്രാനെ . അങ്ങനെ ഉണ്ണീടെ അമ്മ എല്ലു മുറിയെ തമ്പ്രാന്റെ കാലിന് ചോട്ടിൽ കിടന്നു പരിഹാസവും ആക്ഷേപവും കേട്ട് പണിചെയ്ത് ഉണ്ണിക്ക് ഒരു കുപ്പായം വാങ്ങിക്കൊടുത്തു . ഉണ്ണിക്ക് തന്റെ അമ്മക്ക് തന്നോടുള്ള സന്തോഷം കൊണ്ട് കരഞ്ഞു അത് കൊണ്ട് അമ്മയും കരഞ്ഞു .

Asna anas

Drawings

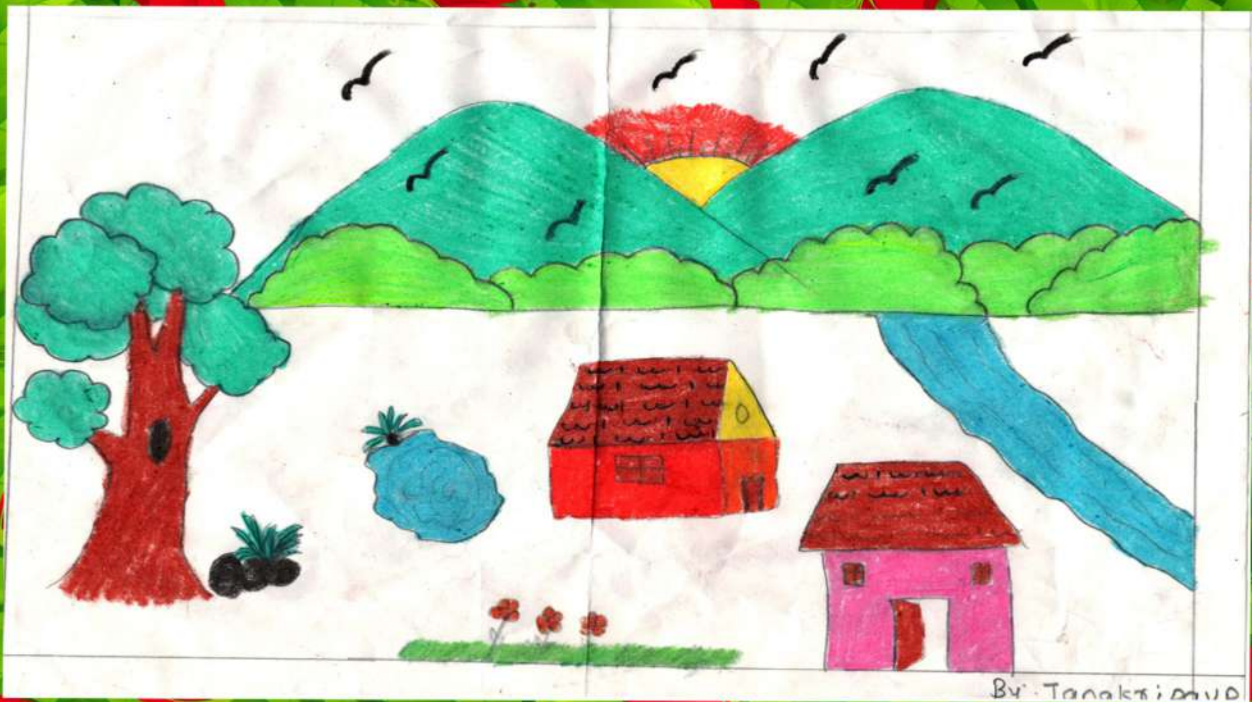

മന്ത്രിക കണ്ണാടി

ഒത്തിരികലം മുൻപ് ഒരു ദൂര ദേശത്തു നിന്നും ഒരു ഭാര്യയും ഭർത്താവും അവരുടെ ഏക മകളായ കൊച്ചു കുട്ടിയും സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം പിതാവിന് കച്ചവട കാര്യത്തിനായി വളരെ ദൂര സ്ഥലത്തേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു .വളരെ നീണ്ട യാത്ര ആയിരുന്നു അവിടെ ഒത്തിരി അപകടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട് അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു വേണം പോകാൻ അത്രയും പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചു വരണം. അച്ഛൻ ജോലിക് പോയി അതുകൊണ്ട് അച്ഛൻ വരുന്നത് വാട്ടർ ഞാൻ നല്ല കുട്ടിയായി ഇരിക്കാം അമ്മേ അദ്ദേഹത്തെ യാത്ര അയക്കാൻ അമ്മയും മകളും വീടിന്റെ ഗൈറ്റുവരെ കൂടെ വന്നു അയാളുടെ ചുവന്നആത്ത തൊപ്പി മായുന്നത് വരെ അവിടെ നോക്കി നിന്നു. ഇപ്പോൾ നീ പോയി നിന്റെ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ എടുത്ത് കളിക്ക്. ദിവസങ്ങൾ വേഗം കടന്നുപോയി. കച്ചവടങ്ങൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹം തിരികെ വന്നു അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം കരിവാളിച്ചിരുന്നു

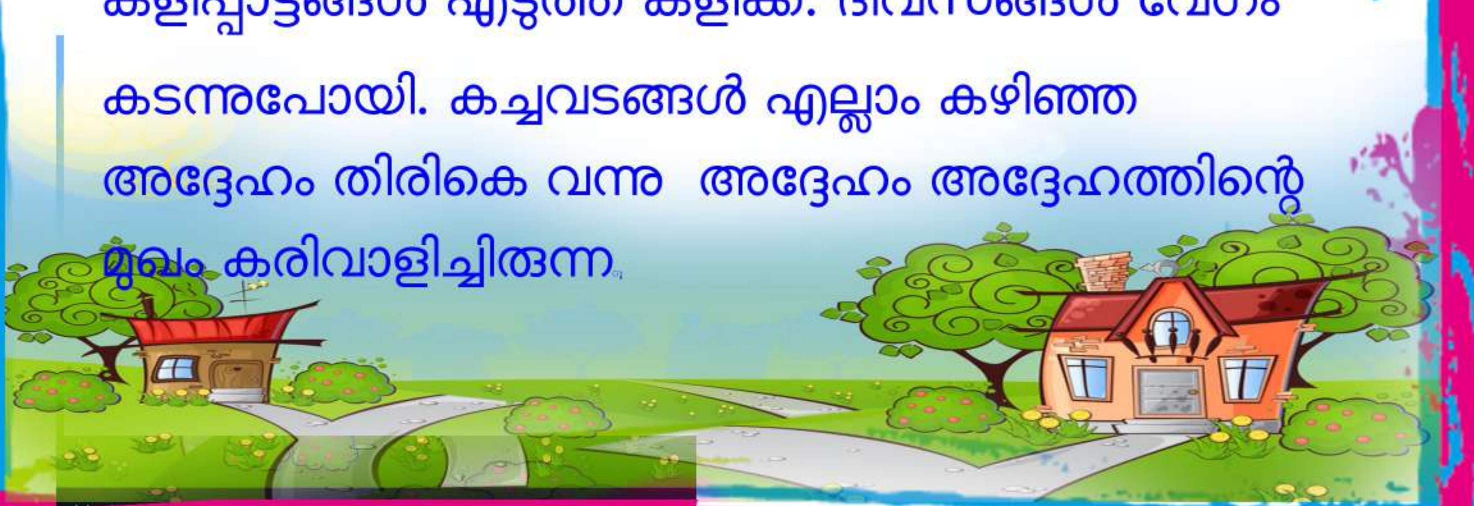

ആ രൂപം അയാളുടെ മകൾക്കും ഭാര്യക്കും മാത്രമേ
തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. അൽപ്പം വിശ്രമിച്ചതിനു
ശേഷം അയാളുടെ പെട്ടി ഓരോന്നായി തുറന്നു.
ഒരു പാവയെ എടുത്ത് മകൾക് കൊടുത്തു അത്
മരത്തിന്റെ എല്ലാ പോലെ മനോഹരമായിരുന്നു
പെട്ടിയിൽ നിന്ന് ഒരു കണ്ണാടി എടുത്ത് അയാളുടെ
ഭാര്യക് കൊടുത്തു. മലമുകളിൽ
താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവൾ ഇതിനു മുൻപ്
കണ്ണാടി കടിട്ടുമില്ല. എന്തായിത് അവൾ ചോദിച്ചു
ഏത് ഒരു കണ്ണാടി ആണ് അയാൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട്
പറഞ്ഞു.ഇതിൽ നോക്കിയാൽ നിന്റെ മുഖം കാണാം
നമ്മുടെ ഈ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരെണ്ണം കിട്ടില്ല. ഏത്
വെറും കണ്ണാടി അല്ല മാദ്രിക കണ്ണാടിയാണ്

by Aswani anil

അമ്മ

റൈഹാൻ ടി കെ

തോക്കും ചൂണ്ടിനിൽക്കുന്ന രജേഷിന്റെമനസ്സിൽ എപ്പോഴും അമ്മയാണ്.ഓരു അവധി കിട്ടുമ്പോൾ അവൻ അമ്മയെ കാണാൻ നാട്ടിലേക്ക് പോകും.രാജ്യത്തെ കാക്കുന്നഓരോ പട്ടാളക്കാരുടെ അവസ്ഥയാണ് ഇത്.അവധിക്കാലത്ത് അമ്മയുടെ   അടുത്ത വന്ന്.അമ്മ ഉണ്ടാക്കി തരുന്ന ഭാക്ഷണവും,നാട്ടവിശേഷം പറയ്യുന്നതുമെല്ലാം രാജേഷിന് വളരേ ഇഷ്ടമാണ്.ബോറ്ഡറില്ലേ എല്ലാകാര്യം രജേഷ് അമ്മയോട് പറയും.നാട്ടിൽ കളിച്ച വളർന്ന അവൻ പട്ടാളകാരനായിട്ടുള്ള ജോലി കിട്ടിയപ്പോൾവളരെ എറെ സന്തേഷമായിരുന്നു.ജോലിക്ക് ചർജ് എടുക്കേണ്ട ദിവസം എത്താറാകുമ്പോൽ അവന്റെ മനസ്സിൽ തീയാണ്.അമ്മയെവിട്ട് എവിടെയും പോവാത്ത താൻ പട്ടാളക്കാരനായി വേറെ സ്ഥലത്ത് പേകുന്നു.അമ്മ യെവിട്ട പോകാൻ താനിക്കൊറ്റും

അഗ്രഹമില്ലായിരുന്നു.പോകാനുള്ളദിവസ്സംമായി.
പട്ടാളക്കാരന്റെ ജോലിയിൽ അമ്മക്ക് വളരെ സന്തേഷമുണ്ട്.താന്റെമകനെ വിമാട്ടുപിരിയുന്നതിൽ ദുഖമുണ്ട്.മകൻ അമ്മയോട് യാത്ര പറഞ്ഞ്.മകൻ അമ്മയോട് യാത്ര പറഞ്ഞ് പുറത്തേക്ക്ഇറങ്ങുമ്പോൾ തന്റെ നെഞ്ചിൽവി-
ങ്ങല്ലാണ്.തന്റെ അമ്മ ഇനി ഓറ്റക്കാണല്ലോ.

എന്നെല്ലാം ചിന്തിച്ച് രജഷിന് ദുഖ-
മുണ്ടായിരുന്നു.സരമില്ല തന്റെ അമ്മക്ക് വേണ്ടിയാണ് മകൻ
പോകുന്നത് എന്ന്
പറഞ്ഞ് അയാൾ അമ്മയെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.ശരിയാ തന്റെ മകൻ
ഓരു ഉന്യത
ജോലിക്കാണ് പോകുന്നത്.അവനെ ഇങ്ങനെ ദുഖപെടുത്തി
അയക്കുന്നത് ശരിയല്ല
എന്ന് അമ്മ മനസ്സിൽ ചിന്തിച്ചു.അമ്മ പറഞ്ഞു മോൻ പോയിക്കോ
അമ്മക്ക് ദുഖമില്ല.നമ്മുടെ കഷ്ട്ടപ്പാടുക്കൾ മാറികഴിഞ്ഞ മോൻ
തിരിച്ചവരുമല്ലേ ഇതെല്ലാം
പറഞ്ഞ്അമ്മ മകനെ യത്രയാക്കി.ഇതെല്ലാം കോട്ടപ്പോൾ മകൻ
ദുഖമായി.അമ്മേ
ഞാൻ പേയി പെട്ടന്നവരില്ലെ അമ്മ എന്തിനാ
ദുഖപെടുന്നത്.അങ്ങനെ ഇരിക്കെ കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക്ശേഷം
രാജേഷ് നാട്ടിൽ വന്നു.ഉടനെ അമ്മയെ കണാൻ അവൻവീട്ടിലേക്ക്
പോയി.അവിടെഅമ്മേ.... എന്ന് കുറച്ച് പ്രവിശം വിളിച്ചു.ഉത്ത-
രമെന്നും ഉണ്ടായില്ല.അങ്ങനെ അവൻ വന്നു എന്നറിഞ്ഞ്
അമ്മാവൻ വീട്ടിൽവന്നു.അമ്മയുടെ കാര്യം തിരക്കി.അപ്പേഴാണ്
അറിയുന്നത്അമ്മ മരിച്ചിട്ട എഴ്ദിവസമായി.ഇത് തന്നെ
അറിയക്കരുത്എന്നുംഅമ്മ പറഞ്ഞിരുന്നു.ഇകര്യം കേട്ടപ്പോൾ
അയാൾ അകെ തളർന്നു.കുറച്ച ദിവസങ്ങൾക്ക ശേഷം
അമ്മയുടെ ചിതഭസ്മംനദിൽ ഓഴിക്കി.ഇത്രയും
നാൾഅമ്മയോടപ്പമുള്ള ജീവതം തനിക്ക എത്രവിലപ്പെട്ടതാണന്ന്
മനസ്സിലായത്. ഈ ലോകത്തിലെ എറ്റവും വലിയശക്തി
അമ്മയാണ്.

dwr4.me

പ്രകൃതി സംരക്ഷണത്തിന്റെആവശ്യകത

സമകാലിനയുഗത്തിൽ

Karthik Manjesh 9A

എന്താണ്പ്രകൃതി. നമ്മുടെ ജീവന്റെ
നിലനിൽപ്പ് .നമ്മുടെ ജീവന്റെ മാത്രമല്ല മറ്റു
ജീവികളുടെയും നിലനിൽപ്പ് പ്രകൃതിയെ
ആസ്പതമാക്കിയാണ്. ഇന്ന് സമൂഹം സക്ഷ്യം
വഹിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ പ്രശ്നമാണ്
പ്രകൃതിമലിനീകരണം.മണ്ണ്,ജലം,
വായുഎന്നിവ നമുക്കായി നൽകുന്ന പ്രകൃതിയെ ഇന്ന്
മലിനമാക്കുന്നു.നമ്മുടെ ജീവന്റെ നിലനൽപ്പായ
പ്രകൃതിയെ നശിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് വിഢികളായ നാം
ഇത് എങ്ങോട്ടാണ് പോകുന്നത്. പ്രകൃതീയെ
നശിപ്പിച്ചിട്ട് നാം ഈ ലോകത്ത് ജീവിക്കുക തന്നെ
ചെയ്യില്ല.ഇതെല്ലാം നമുക്കറിയം.പക്ഷെ ഇതൊന്നും
നാംവകവയ്ക്കുന്നില്ല.ഇങ്ങെനെ മുന്നോട്ട് പേയൽ
ഇവിടെ ഒരു യുദ്ധം തന്നെഉണ്ടാകും. ഇങ്ങനെ നാം
പ്രകൃതിയെ മലിനമാക്കുന്നതു
കൊണ്ട്നമുക്ക്ഒരുനഷ്ടവുമില്ലന്ന്
നാം കരുതരുത്.വെള്ളം,വായുഎന്നിവ നമ്മുടെ
ജീവന്റെ നിലനിൽപ്പാണ്.

dwr4.me

ജീവന്റെ ആധരമായ ഇവയെ എല്ലാം നശിപ്പിച്ച്
അവസാനം നാം ഭ്രാന്തനായിത്തിരും.
ഇങ്ങനെനാം മുന്നോട്ട പോയാൽ ഓരു മൂന്നാം
ലോകമഹായുദ്ധം നാം കാണേണ്ടിവരും
ജലത്തിനും,വായുവിനം വേണ്ടിയുള്ള
യുദ്ധം.അങ്ങനെ നമ്മുടെ നാട്
യുദ്ധഭൂമിയായിത്തിരും അതുകൊണ്ട് തന്നെ
പ്രകൃതിയുടെ സംരക്ഷണം
നമ്മുടെകർത്തവ്യമാണ്.ഈപ്രകൃതി കനിഞ്ഞു
നൽകിയും ജലത്തെയും വായുവും മരത്തിനെയും
നാം സംരക്ഷിക്കുക ഇവിയുടെയെല്ലാം
സംരക്ഷണം നമുക്ക നല്ലതെ വരും.പ്രകൃതിയുടെ
കവൽക്കരനായി മാറിസംരക്ഷക്കുക.പ്രകൃതിയുടെ
സ്വാധിനം നമ്മുടെ ജീവത്തിന്റെ എത്ര
വല്ല്യഭാഗമാണ് എല്ലവരെയും മനസ്സലാക്കി-
പ്പിക്കുക.അങ്ങനെ നമ്മുടെ ഈ കൊച്ചു കേരളത്തെ
വിണ്ടും ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തംനാടാക്കി മാറ്റുക
”ഓരു തൈ ഭൂമിയെപൂഷപ്പിക്കു”

Drawings

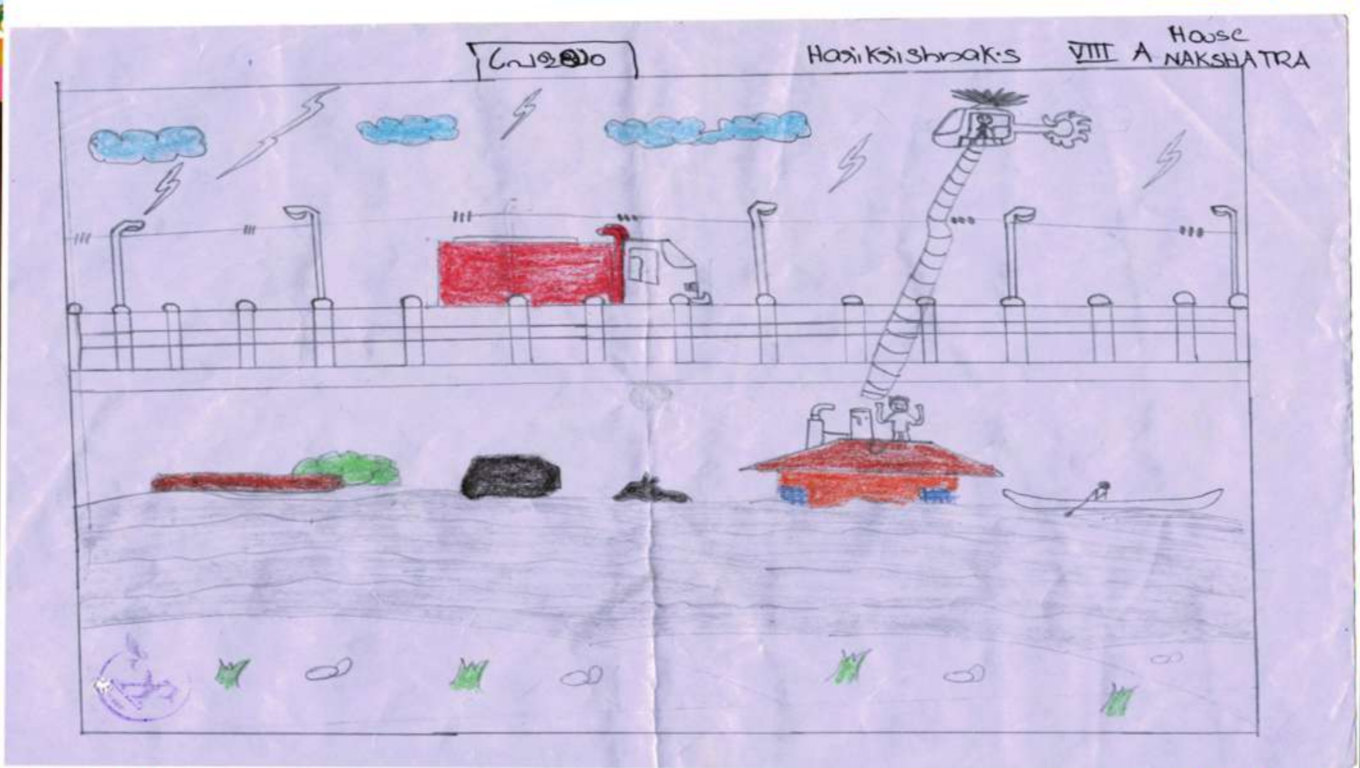
പ്രളയം
Harikrishnak.s VIII A
House NAKSHATRA

by: SoNA Biju
STD: VIII. B

Drawings

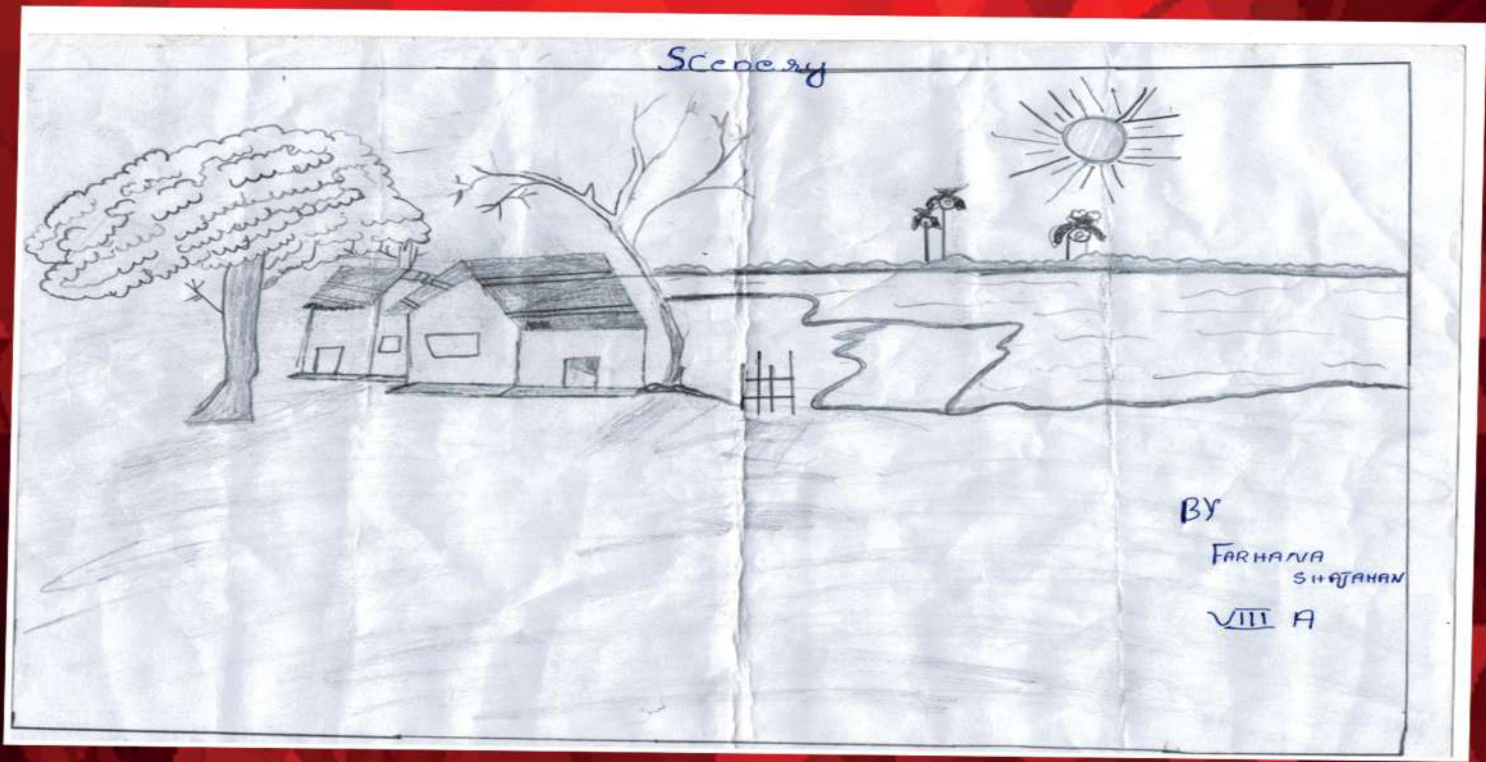
Scenery
BY
FARHANA
SHAJAHAN
VIII A

FARHANA SHAJAH

by
Asin Das
8:B

പ്രളയം

sunaja sureash

കൊരി പെയ്തപോലെ
വന്നടിയുംപ്രളയം
ശുദ്ധ ജലത്തിനായികൊതിച്ചതും.
എങ്ങും,ചുറ്റിനും ചെറുവെള്ളം മാത്രം .
അഗ്‌നിയെ പോലും ഇല്ലാതാക്കുമെ
പ്രളയം കൊടിയ പ്രളയത്തെ
എതിർക്കുവാനാകുമോ
നദികൾ കരയെ സ്വന്തമായി
അടക്കിവാഴുന്നു
തീവ്രതയാർന്ന പ്രളയത്തെ
എതിർക്കുവാനാകുമോ
ദൈവം പോലും കൈവിട്ട
നിലയിൽ കാണപ്പെടുന്നു.ദ്ര്യത്തിൽ നേർ
രേഖ പൊട്ടിച്ചിതറുമാ –
പ്രളയത്തിൻ കീഴിൽ
നിസ്സഹായനായി നിൽക്കും ഈ
മനുഷ്യരും

ഒരു തുള്ളി

വൈധ്യുതിയെ പോലും പൊട്ടിച്ചെറിയുമീ
പ്രളയം
കൊടിയ വിഷമുള്ള സർപ്പത്തെപോലെ
ആടിയുലഞ്ഞു താണ്ഡവമാടിട്ടും പ്രളയം.
പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കരച്ചിലുകൾ
കാതുകൊടുക്കാതെ
തമോമയരൂപിയും,മൃത്യുവുമായിട്ടും പ്രളയം.
ഉദയ സുര്യനെ മറച്ച ആകാശം
അടക്കിവാഴുന്ന കാർമേഘം
എൻ നിഴൽപോലും ഒരു
നോക്കുകാണാൻ പോലും കൊതിക്കുന്നു.
ഭാരതം ജലത്തിൽ
താഴ്ന്നുപോകുമോ?.............
പ്രളയം ഒന്ന് തീരുമോ ....
വൃക്ഷങ്ങൾ ജീവനിരതനാകുകയായി
മനുഷ്യർ മൃത്യുയടിയുകയായി
ദൈവങ്ങൾ കൈവെടിയുകയായി
പ്രളയം തുടരുകയായി ......

ഒരിടത്തൊരിടത്തൊരു ഗ്രാമത്തിൽ ദരിദ്രനായ രണ്ടു ദമ്പതികൾ ജീവിച്ചിരുന്നു .സാമ്പത്തികം കൊണ്ട് അവർ വളരെ പിന്നിലായിരുന്നു.അവർ ഒരുപാട് കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. അവരുടെ കുടുംബം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോയിരുന്നത് .അതിനിടയിൽ അവർക്ക് ഒരു കുഞ്ഞു ജനിച്ചു .ഇതറിഞ്ഞ മാതാപിതാക്കൾ ഒരുപാട് വിഷമിച്ചു .കുട്ടിയുടെ വളർന്നു വരുന്ന ഭാവിയെ കുറിച്ചാലോചിച്ചു ആശങ്കപ്പെട്ടു .ഈ സംഭവത്തിന്റെ അഗാധം പിതാവിന്റെ മനസ്സിനെ തളർത്തി .അദ്ദേഹത്തിനു മരണം സംഭവിച്ചു .താങ്ങാനാവാത്ത ദുഃഖവുമായി തന്റെ കുഞ്ഞിനെ കയ്യിലെടുത്തു അമ്മ ആശുപത്രിയിൽ നിന്നിറങ്ങി. തന്റെ മകൻ വലുതാകുമ്പോൾ തനിക്കൊരു ആശ്രയമാകുമെന്ന് ആ മാതാവ് ഒരുപാട് ആശിച്ചിരുന്നു. അവന് നല്ലൊരു കുടുംബജീവിതം ഉണ്ടാക്കാൻ ആ അമ്മ അവളുടെ ഒരു കണ്ണ് ശാസ്ത്രക്രിയചെയ്യാൻ പറ്റുന്ന പണിയൊക്കെ ചെയ്തു മകനെ പഠിപ്പിച്ചു .പക്ഷെ അമ്മ സ്ക്കൂളിൽ വരുന്നത് മകന്
ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു.കാരണം അവന്റെ കൂട്ടുകാർക്കു മുന്നിൽ അവന്റെ അമ്മ ഒരു വിരൂപിയെ പോലെ അവന് തോന്നി തുടങ്ങി .അവന്റെ അമ്മയുടെ വർഷങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള കഷ്ട്ടപ്പാടിനു ഫലം കണ്ടു. മകന്റെ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു നല്ലൊരു സ്ഥലത്തു ഒരു നല്ല ഓഫീസറായി ജോലികിട്ടി. എന്നിട്ട് മകൻ അമ്മയെ ഒരു വാടകവീട്ടിലാക്കി .മകൻ ഉന്നത ബംഗ്ലാവിലേക്കു പോയി പലതവണ മകനെ കാണാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ അമ്മയുടെ സങ്കടം ഇരട്ടിയായി അവസാനം ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമം കൊണ്ട് അമ്മ മകനെ കണ്ടുമുട്ടി .തീരാത്ത വേദനയുമായി ആ അമ്മ മകന്റെ അടുത്ത ചോദിച്ചു .

ഒരു കടിപ്പിച്ച നോട്ടത്തിൽ ആ മകൻ അമ്മയോട് പറഞ്ഞു.
നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കലേക്ക് വരുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമല്ല.അത്
എന്നെ വല്ലാതെ ശല്യം ചെയ്യുന്നു.
എന്നും ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കുറച്ചു നിമിഷത്തേക്ക് ആ പാവം
അമ്മ സ്തബ്ധനായി നിന്നു.മകനോട് ഒരു വാക്കുപോലും
പറയാതെ പൊട്ടിത്തകർന്ന ഹൃദയവുമായി ആ അമ്മ
ഓഫീസിന്റെ പടിവാതിലിറങ്ങി.തന്റെ വാടക വീട്ടിലേക്ക്
നടന്നു.പോകുന്ന വഴിമുഴുവൻ തൻ തന്റെ മകനെ എങ്ങനെ
വളർത്തി എന്നത് ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. അമ്മ
പോയതിന് അൽപ സമയത്തിന് ശേഷം ആ മകൻ
അമ്മയെ അന്വേഷിച്ചു ചെന്നു.പക്ഷെ അവിടെ ;തൂങ്ങി മരിച്ച
നിലയിൽ
തന്റെ അമ്മയുടെ ജീവനില്ലാത്ത ശരീരമേ അവിടെ
ആമകന് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്.അതിനടുത്തായി ഒരു
കുഞ്ഞുണ്ടായിരുന്നു.അതിൽ ആ അമ്മ മകനോട്
പറഞ്ഞിരുന്നത് അച്ഛൻ മരിച്ച തന്റെ വിരൂപനായ ഒരു
കണ്ണുള്ള മകനായ അവനെ അവന്റെ കൂടെ പഠിക്കുന്ന
കുട്ടികൾ അവനെ അങ്ങനെ കാണരുത്
എന്നതായിരുന്നു .അതിന് വേണ്ടി താൻ തന്റെ കണ്ണ് മകന്
ധനം ചെയ്തതായിരുന്നു.ആ കത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നത്.അത്
വായിച്ചു.കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മകൻ മനസ്സിലാക്കി തന്റെ അമ്മ
തനിക്ക് വേണ്ടി എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും തന്നെ എത്ര
സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്നും.

Vijay 9A

സെന്റ്റ് ജോൺസ് എച്ച് എസ് എസ് കവളങ്ങാട്
സ്കൂളിലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിൻറ നേതൃത്ത്വത്തിൽ
KALEDOSCOPE എന്ന പേരിലുള്ള ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ
എന്ന ആശയം യാഥാർഥ്യമാകുന്നതിൽ വളരെ
സന്തോഷം.വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സാഹിത്യപരവും,
കലാപരവുമായ കഴിവുകൾ സമൂഹവുമായി പങ്കുവയ്ക്കാൻ
കഴിയുന്ന ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ
പ്രോത്സാഹനജനകമാണ് .ഇതിന്റെ അണിയറയിൽ
പ്രവർത്തിച്ച ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അംഗങ്ങൾക്ക് എന്റെ
അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

Soji Philip
Headmistress